

EK BEWYS MY DANKBAARHEID TEENOOR DIE HERE VOLGENS BYBELSE RIGLYNE

1. God het in Sy Woord vir ons sekere riglyne en voorskrifte oor tiendes en dankoffers gegee.

Mense en kerke praat baie keer van tiendes.

- Waar kom dit vandaan?
- Moet 'n mens 'n tiende (10%) van jou inkomste gee?
- Vir wie moet jy dit gee?
- Wat moet hulle daarmee doen?
- Hoekom moet ek dit gee?

Die heel eerste persoon in die Bybel wat 'n tiende gegee het, was Abraham. (Gen 14)

'n Klomp konings het oorlog gemaak teen die konings van Sodom en Gomorra. Kom ons sê die "Koalisiemagte" het oorlog gemaak teen Sodom en Gomorra. Die gebied was vol asfaltgate en die konings van Sodom en Gomorra het daarin geval. Die koalisiemagte het hulle gevange geneem. En hulle het ook 'n hele klomp mense gevang. Tussen hierdie mense was Lot, Abraham se broerskind.

Toe Abraham dit hoor was hy baie ontsteld. Hy neem toe al sy mense en sy slawe en gaan maak oorlog teen die koalisiemagte. Hy het net 318 mense maar hy sien kans vir die koalisiemagte. En hy bevry vir Lot.

Maar oppad terug gebeur daar 'n eienaardige ding. Daar kom skielik 'n onbekende man na Abraham met die naam Melgisedek, koning van Salem. Hy is ook die "priester van die Allerhoogste". Niemand weet mooi waar hy vandaan kom nie. Ons weet nie waar hy priester was nie. Maar hy kom na Abraham toe en kom seën vir Abraham. En nadat hy vir Abraham geseën het, het Abraham 'n tiende van alles wat hy het aan Melgisedek gegee. Daar was heel waarskynlik geen reël of wet wat gesê het hy moet dit doen nie.

Daar was nog nie tempels en sinagoges wat onderhou moes word nie. Ook was daar nie 'n Leviete stam wat versorg moes word nie. Daar was nie 'n diaken wat na jou huis gekom het nie.

Maar hier is 'n man wat so aangegryp is deur dit wat God gedoen het, naamlik om hom te help, dat hy vrywillig 'n tiende van alles weggee. (Vir die priester gee...)

Tiendes het baie min met 'n wet of 'n voorskrif te doen.

Dit het baie min met 'n spesifieke kerk te doen.

Maar dit het baie te doen met 'n mens se hart.

Dankbare mense gee makliker. Mense wat deur die Here aangegryp is, gee makliker. Tiendes het nie begin by 'n kerkraad iewers in die verre verlede wat gaan sit het en besluit het dat mense tiendes moet gee nie. Dit het interessant genoeg begin by die vader van alle gelowiges, Abraham, omdat hy dankbaar was vir dit wat God gedoen het.

Tiendes het nie in die kerk ontstaan nie. Tiendes is nie deur vergaderings of kommissies uitgedink nie. Tiendes het ontstaan oral waar mense in die geskiedenis deur God aangegryp is.

En as jy nog nie deur God aangegryp is nie, kan jy baie moeilik deelneem aan 'n gesprek oor tiendes.

Want dit is iets wat binne in 'n liefdesverhouding gebeur.

Die tweede keer in die Bybel waar ons van 'n tiende lees, is by Jakob (Gen 28:22). Jakob is besig om weg te vlug na Laban toe omdat sy broer Esau wil hom doodmaak. Langs die pad slaap hy met sy kop op 'n klip en hy droom van 'n leer wat van die aarde af tot in die hemel gaan en die engele van God klim op en af teen hierdie leer. Toe hy die volgende more wakker word, is hy so aangegryp deur God dat hy die plek "Bet-El" noem want hierdie plek is niks anders as die huis van God nie (28:17).

God is hier. God is teenwoordig, Net daar maak hy 'n belofte aan die Here:

"As U my bewaar en as U my eendag veilig terugbring na my ouerhuis, sal ek 'n tiende van alles wat U vir my gee vir U teruggee".

Baie jare later (meer as 500) sou die volk Israel uit Egipte bevry word. Dit was die grootste oomblik in hulle lewe om na hulle eie land te gaan en om hulle eie regering te kry,

Maar terwyl hulle oppad is na die Beloofde land, het die Here hulle solank begin gereedmaak want hierdie mense was vir 400 jare slawe en hulle moes eers gewoon raak aan 'n paar goed.

Hy het vir hulle wette en reëls gegee wat hulle moes nakom as hulle in die land kom. Dis waar die boek Levitikus inpas. En dan sluit die hele boek Levitikus af met hierdie woorde:

Lev 27:30-33 "Een tiende van al die produkte van die land behoort aan die Here, of dit nou graan of vrugte is. Dit is aan die Here gewy. As iemand daarvan wil terugkoop, moet hy die loskoopwaarde daarvan plus twintig persent betaal. Een tiende van die beeste en kleinvee behoort aan die Here. Die diere moet getel word, en al om die tiende dier wat verbykom, moet vir die Here afgekeer word. Daar mag nie goeies of slegtes uitgesoek word nie, en 'n dier wat afgekeer is, mag nie omgeruil word nie. As iemand so 'n dier probeer omruil, word albei diere die Here se eiendom. Daar mag nie teruggekoop word nie."

• Omdat ons (ek ingesluit) vergeet het dat 'n tiende van alles aan die Here behoort of nog beter gestel: ons het vergeet dat alles aan die Here behoort. Daarom voel ons skuldig om vir mense 'n bydrae te vra. Daarom preek ons nie daarvoor nie. Iewers het iets verkeerd geloop. Iewers het ons vergeet dat dit wat ons kry van die Here af kom...

Waarvoor is hierdie tiendes wat die mense gegee het gebruik?

In die eerste plek: vir die Leviëte (Num 18:21-28). Toe die volk in die land in trek moes die grond verdeel word. Daar was 12 stamme maar die grond is net in 11 dele verdeel. Elke stam het 'n deel van die land gekry waar hulle kon bly en boer en lewe. Net een stam het nie grond gekry nie. Dit was die stam van Levi. (Num 18:23-24). Die Leviëte kon nie gaan boer soos die ander stamme nie want hulle moes voltyds diens doen by die Tabernakel. (later by die tempel). Hulle moes die offers en die aanbidding reël en hulle moes beskikbaar gewees het vir almal wat wil kom offer. En daarom moes hulle hulle lewensonderhoud kry uit die offers van die ander stamme.

Daar was nog nie massiewe kerkgeboue om te onderhou nie. Daar was nie sendinguitreike en sendingprojekte in verre lande nie. Daar was nog nie 'n Bybelgenootskap wat geld benodig het om Bybels te druk nie. Die tiendes en offers is hoofsaaklik gebruik om vir die priesters en Leviëte te sorg.

Num 18:21 *“Vir die dienswerk wat die Leviëte in die tent van ontmoeting verrig, gee ek aan hulle as hulle besitting al die tiendes wat die Israëliëte as offergawe bring.”*

Dis vandag nie baie anders nie. 'n Groot deel van dankoffers word nog steeds gebruik om vir die personeel (orrelis, skriba, tikster, adminpersoneel, pastorale werkers, skoonmakers, dominees, onderhoud aan geboue, water en ligte, fotostaat-en ander admin onkoste ens) te sorg.

Ook in die tweede plek, moes 'n deel van die tiendes gebruik word vir die mense in nood. (Deut 14:28-29): *“Om die drie jaar moet jy die volle tiende van daardie jaar se opbrengs in jou dorpe*

gaan wegpak. Dan kan die Leviëte, wat nie 'n eie grondgebied as besitting saam met jou gekry het nie, die vreemdelinge, die weeskinders en die weduwees in jou omgewing, genoeg eet.” Deel van die tiendes is gebruik om behoeftige mense te help. Deel van u tiende word gebruik om mense in nood te help. In die Wonderparkblaadje wat in September uitkom, sal u duidelik kan sien by watter uitreikaksies ons gemeente betrokke is. Dit strek so naby as hier om ons en so ver as Zambië en Kuba.

Hoe moes hierdie tiendes gegee word? (Deut 12)

Was dit 'n swaar ding om te doen? Was dit iets wat soos 'n berg voor jou gelê het? Was dit iets wat die Priester of Leviet moes kom haal? Hoe het hulle hulle tiendes gegee? Gaan lees gerus Deut 12. Elke jaar was daar 'n groot samekoms gewees. Die mense het van oral af gekom en dan het hulle hulle tiendes gebring.

- Olie
- Wyn
- Bier
- Graan
- Vee

En met groot gejuig het hulle bymekaargekom. Daar was blydskap. God het hierdie jaar weer vir ons voorsien. Hy het vir ons 'n oes gegee. Hy het gesorg dat daar elke dag kos op ons tafels was. Hy het gesorg dat ons vee nie alles gevrek het nie. Hy het reën gegee. Hy het die siektes weggehou.

Daarom bring ons nou ons tiendes vir Hom.

As dit nie vir Hom was nie het ons niks gehad nie.

En daar in die teenwoordigheid van die Here, by die heiligdom, het hulle feesgevier. Daar het hulle 'n deel van hierdie “tiende” van hulle opgeëet. Soveel as wat hulle daar kon eet. En ons? Is dit nog lekker om dit vir die Here te gee? Gee ons dit omdat Hy vir ons so mooi gesorg het? Of is dit 'n swaar las?

- “Hierdie kerk wat net altyd wil geld hê...”
- “As hulle dit wil hê, kan hulle dit kom haal...”
- “Nou sal ek dit nie gee nie want die diaken het nie gekom nie..”

Ek droom van die dag wat ons so vol is van dankbaarheid, dat ons self, met blydschap en met vreugde, ons dankoffers vir die Here bring.

Die Nuwe Testament (Jesus self) vertel twee besondere verhale:

Die een gaan oor 'n ryk dwaas wat baie geseënd was en wie se grond goed gedra het. Die oes was groot en die Here was goed vir hom. Hy het 'n goeie werk gehad. Hy het 'n goeie inkomste gekry. Maar dit was SYNE. Hy het daarvoor gewerk. En daarom het hy vir hom nog groter skure gebou. 'n Groter bankrekening. 'n Nog groter belegging. Want dit was SYNE. Hy het vergeet waar dit vandaan kom. Dit het net oor homself gegaan. En een nag is hy dood.

Jonk dood. Skatryk dood.

Daar is ook 'n ander verhaal: die verhaal van die weduwee by die skatkis. Sy het 'n karige pensioentjie gekry. Sy kon net-net kop bo water hou. Daar was nie om te mors nie. Om die waarheid te sê: daar was nie iets om weg te sit in die spens of in die skuur nie. Maar sy was so gelukkig. Haar hart was so vol van dankbaarheid. Die Here was so goed vir haar. Hy het saam met haar in die eenvoudige huisie op die hoek gewoon. Hy het vir haar krag gegee wanneer sy nie meer kon nie. Hy het hand gevat wanneer die bene nie meer wou loop nie. Hy het haar elke dag verseker dat Hy haar baie liefhet. Hy het vir haar mooi kinders en kleinkinders gegee. En meeste van alles: Hy het vir haar sonde aan die kruis gesterf.

Haar hele lewe het oor Hom gegaan. En daardie dag toe sy in die tempel instap en sy vir Jesus daar sien, kon sy dit nie keer nie.

Sy wou net vir Hom alles gee wat sy het. Sy het die munstukkie uitgehaal wat sy opsygesit het vir Hom. Sy sou so baie dinge hiermee kon doen. ja, Vir ander mense is dit niks; vir haar was dit baie. Sy het nie eers die priesters en skrifgeleerdes raakgesien wat hieruit betaal sou word nie. Of die geute van die tempel wat so afdop, nie.

Sy het net vir Jesus gesien - en dit was al wat saakgemaak het. En as sy meer gehad het, sou sy meer ingegooi het. Want sy sou sou alles gee vir die EEN wat ALLES gegee het.

Ja, sy was so aangegryp deur Hom!

Die tyd van die Ou Testament is verby. Die tyd van al die wette en reëls is in 'n sekere sin verby. 'n Tiende beteken nie noodwendig 10% nie. Ons kan nie 'n tiende

gaan bereken nie. Ons kan nie vandag 'n formule uitwerk waarvolgens mense hulle bydrae moet gee nie. Ons kan nie doodeenvoudig 'n tiende afmeet soos in die Ou Testament nie. Die hele samelewing werk vandag anders. Die ekonomie werk anders. Ja, die OT is in 'n sekere sin vervul want die EEN na wie die OT gewys het, het gekom: Jesus. En elkeen van ons staan vandag voor Hom. En elkeen van ons moet self besluit: hoe gaan ek met my geld dankie sê?

Hoe gaan ek my bydrae gee.?

Die drie maniere wat ons Kerkraad op besluit het is as volg:

1. In die kerk maandeliks met 'n koevertjie met jou naam en van op
2. Elektronies (Bankrekening)
3. Per debietorder (Bylaag A))

Hoeveel gaan ek gee? Met watter gesindheid gaan ek dit gee?

As ek na die skatkis toe kom: kyk ek vas in die priesters en skrifgeleerdes? Of sien ek vir Jesus langs die skatkis? Want dit sal bepaal hoe en wat ek gee. Hoe lyk my bydrae? Is dit in lyn met die salaris wat ek verdien? Getuig dit van dankbaarheid teenoor die Here? Of is dit net 'n pynlike verpligting?

Die Here vra nie vir ons iets wat ons nie het nie. As jy deur moeilike tye gaan, moenie bekommerd wees oor 'n bydrae nie.

As dit weer beter gaan, kan jy weer gee. Moenie skuldig voel daarvoor nie. Maar as jy een van die mense is met wie dit goed gaan: werk, blyplek, kos en klere. Sê vir die Here dankie. Gee vir Hom 'n deel van dit wat Hy vir jou gegee het. Eer Hom met jou dankoffer.